

בש"פ 580/16 - מדינת ישראל נגד אברהים חורי,הראל המר

בבית המשפט העליון
בש"פ 580/16

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. אברהים חורי
2. הראל המר

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 -
ת"פ 1094-05-15 בבית המשפט המחוזי חיפה

תאריך הישיבה: י"ח בשבט
התשע"ו (28.01.2016)

בשם המבקשת: עו"ד מיכל בלומנטל
בשם המשיב 1: עו"ד מאהר תלחמי
בשם המשיב 2: עו"ד מיכאל כרמל

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המחזיק ארבעה אישומים בעבירות נשק וסמים. באישום הראשון נטען כי ביום 24.1.2015 שוחח המשיב 1 בטלפון עם סוכן משטרה סמוי והציע למכור לו רימון רסס. למחרת נפגשו השניים לשם ביצוע העסקה, אך בשלב זה המשיב 1 אמר לסוכן שאין בידו רימון רסס, ובמקומו מכר לסוכן מטען נפץ. באישום השני מתואר כי ביום 31.1.2015 נפגש הסוכן עם המשיב 1 וסיכם איתו על עסקה שבמסגרתה ירכוש מידי המשיב 1 מטען חבלה. למחרת, ביום 1.2.2015, הושלמה גם עסקה זו. על פי האישום השלישי, ביום 17.2.2015 נערכה שיחה נוספת בין הסוכן לבין המשיב 1, ובה סוכם על מכירת לבנת חבלה ונפצים. בנוסף, הציע המשיב 1 לסוכן למכור לו אקדח, אך עסקה זו לא הושלמה. ביום 18.2.2015, התבצעה העסקה למכירת לבנת החבלה, לאחר שהמשיב 2 הביא אותה עימו

עמוד 1

למקום ביצוע העסקה. באירוע זה היה מעורב אדם נוסף, בשם נאסר מועדי, שעניינו לא נדון בבקשה שלפניי (להלן: נאסר). מאוחר יותר העביר המשיב 1 לסוכן המשטרתי גם נָפֶץ שנכלל בעסקה זו. באישום הרביעי נטען כי ביום 19.4.2015, במהלך חיפוש בביתו של המשיב 2, נמצאה שקית ובה 0.9 גרם נטו חשיש לצריכה עצמית.

בגין המעשים המתוארים, יוחסו למשיב 1 העבירות הבאות: החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיפים 144(א) רישא ו-144(ג), בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין (להלן: חוק העונשין); נשיאת והובלת נשק, לפי סעיפים 144(ב) רישא ו-144(ג) לחוק העונשין; סחר בנשק שלא כדין, לפי סעיפים 144(ב2) ו-144(ג) לחוק העונשין; וקשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א1) לחוק העונשין. למשיב 2 יוחסו עבירות אלה, כמבצע בצוותא; ובנוסף יוחסה לו עבירה של החזקת סם מסוכן שלא כדין לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. הדיון בבקשה נדחה מספר פעמים לבקשת באי-כח המשיבים.

ביום 26.5.2015 שוחרר נאסר ממעצר, לאחר שנקבע כי לא הובאו ראיות לכאורה להוכחת אשמתו. לשלמות התמונה יצויין כבר כעת כי במסגרת הסדר טיעון הודה נאסר ביום 29.11.2015 בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירה של אי מניעת פשע.

בהחלטתו מיום 17.6.2015 הורה בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט י' ליפשיץ) על מעצרו של המשיב 2 עד תום ההליכים, לאחר שקבע כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לשם כך, נשקפת ממנו מסוכנות מובהקת, ואין מקום לשחרר אותו לחלופת מעצר. זאת, בין היתר, נוכח עברו הפלילי המכביד של המשיב 2, שכולל גם עבירות אלימות שבוצעו בהיותו אסיר משוחרר ברישיון, וכן עבירות שבוצעו תוך הפרת מעצר בית ושבירת איזוק אלקטרוני. ערר על החלטה זו, שהתמקד בטענות לעניין עוצמת הראיות, נדחה בהחלטתו מיום 15.7.2015 (בש"פ 4772/15). ביום 26.8.2015 דחה בית המשפט המחוזי את בקשתו של המשיב 2 לעיון חוזר, בגדרה ביקש להשתחרר ממעצר למספר ימים, נוכח פטירתה של סבתו.

המשיב 1 הסכים כבר ביום 15.6.2015 כי קיימות ראיות לכאורה למעורבותו במעשים המיוחסים לו, ובית המשפט הורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. לאחר התלבטות ניכרת, המליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב 1 לחלופת מעצר, אך בית המשפט המחוזי דחה בהחלטתו מיום 28.7.2015 את ההמלצה והכריע כי גם המשיב 1 ייעצר עד לתום ההליכים. נקבע כי על אף היעדר עבר פלילי ולמרות התרשמותו החיובית של שירות המבחן, מסוכנותו של המשיב 1 היא רבה ואין אפשרות לשחררו לחלופת מעצר. בהמשך, לאחר חקירתו של הסוכן המשטרתי במסגרת ההליך העיקרי, הגיש המשיב 1 בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר. בית המשפט דחה את הבקשה ביום 7.1.2016, תוך שהוא מצוין כי מתעורר קושי לקבל את טענותיו של המשיב 1 נוכח שתיקתו העקבית במהלך חקירותיו במשטרה.

3. במסגרת ההליך העיקרי הוקרא כתב האישום למשיבים ביום 14.5.2015, אך רק ביום 29.11.2015 התקיים דיון הוכחות ראשון, שבמסגרתו העיד הסוכן המשטרתי וחקירתו הנגדית טרם הושלמה. העיכוב הממושך בניהול ההליך נבע, בעיקרו, מעיכוב בהוצאת תעודת חיסיון ומדיונים לעניין העברת חומרי החקירה לידי ההגנה.

כיום קבועים חמישה מועדים נוספים לשמיעת הוכחות במהלך החודשים פברואר-מרץ 2016.

4. בבקשה להארכת המעצר טענה המבקשת כי המסוכנות הנשקפת מן המשיבים היא ברמה גבוהה, ועל כך מעידים המעשים המיוחסים להם. בעניינו של המשיב 1 הודגש כי מיוחסים לו שלושה אישומים שונים, ובעניינו של המשיב 2 הדגישה המבקשת את עברו הפלילי המכביד.

המשיבים התנגדו לבקשה. המשיב 1 טען כי ככל שחקירתו של הסוכן התקדמה, הולך ומתברר כי הוא שימש כסוכן מדיח, וכי בדעתו לטעון ל"הגנה מן הצדק". כן הדגיש המשיב 1 את עברו הנקי, את התסקיר החיובי בעניינו, הן לגביו אישית והן לגבי החלופה המוצעת.

המשיב 2 טען להתארכות ההליכים וכי חלוף הזמן מטה את הכף לכיוון שחרורו.

5. יש להצר על העיכוב בתחילת שמיעת ההליך העיקרי, בעקבות העיכוב בהוצאת תעודת חסיון, ועל כך התריע בית משפט זה פעמים רבות. עם זאת, המשפט מתנהל כסדרו, נותרו 12 עדים, כך שיש להניח כי פרשת התביעה תסתיים בחמשת המועדים שנקבעו.

6. איני רואה להידרש לטענות המשיב 1 בדבר "הגנה מן הצדק".

הדיון בבקשה להארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים איננו המקום המתאים להעלאת טענות מעין אלו, וככל שהמשיב טוען כי בעקבות עדותו של הסוכן, שכבר נשמעה בחלקה הגדול, חל שינוי בתמונה הראייתית, הדרך לעשות כן בדרך של הגשת בקשה לעיון חוזר, שכבר הוגשה על-ידו.

7. בדונו בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים בית המשפט נדרש לאזן בין הזכות לחירות של הנאשם, אשר טרם הוכחה אשמתו, לבין הגנה על האינטרס לשלום הציבור ובטחונו וניהולו התקין של ההליך. עניינו בעבירות נשק, ובית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות סחר בנשק והסכנות הצפויות מעבירות אלה, אשר עשויות לסלול את הדרך לפעילות בלתי חוקית ולאיים על שלום הציבור. כך בכלל, וכך בימים אלה בפרט, שנשק עלול להתגלגל לידי אלו המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת.

הענישה בנושא סחר בנשק הוחמרה בשנים האחרונות, ויש בכך כדי להקרין גם על בקשות לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, מאחר שהחמרת הענישה משקפת את המסוכנות היתרה הנשקפת מעבירות אלה. חלוף הזמן כשלעצמו, לא מאיין את האינטרס הציבורי והמסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור.

אכן, ניתן לתמוה הכיצד הסתבך המשיב 1 בעבירות כגון דא, אך מעשיו מוכיחים את הנגישות שלו להחזקה ולסחר באמל"ח, על המסוכנות הכרוכה בכך. מספר האישומים המיוחס למשיב 1 עולה על זה של המשיב 2, אך מנגד, עברו הפלילי המכביד של המשיב 2 מדבר בעד עצמו. לכך יש להוסיף כי לא ניתן כלל ליתן אמון במשיב 2, שהוכיח בעבר כי גם איזוק אלקטרוני אינו עוצר בעדו.

8. סוף דבר שאני נעתר לבקשה ומאריך מעצרו של המשיבים ב-90 יום החל מיום 3.2.2016 או עד למתן פסק דין בת"פ 1094-05-15 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א בשבט התשע"ו (31.1.2016).

ש ו פ ט
